

Tradus și revizuit de IER (ier.gov.ro)

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A PATRA

CAUZA ANA IONESCU ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

(Cererea nr. 19788/03 și alte 18 cereri)

HOTĂRÂRE

Prezenta versiune a fost rectificată la 13 iunie 2019 ^[L1]_{SEP} în conformitate cu art. 81 din Regulamentul Curții

STRASBOURG

26 februarie 2019

DEFINITIVĂ

09/09/2019

*Hotărârea a devenit definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenție.
Aceasta poate suferi modificări de formă.*

În cauza Ana Ionescu și alții împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a patra), reunită într-o cameră compusă din:

Ganna Yudkivska, *președinte*,

Paulo Pinto de Albuquerque,

Krzysztof Wojtyczek,

Carlo Ranzoni,

Georges Ravarani,

Marko Bošnjak,

Péter Paczolay, *judcători*,

și Marialena Tsirli, *grefier de secție*,

după ce a deliberat în camera de consiliu, la 22 ianuarie 2019,
pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află cererile îndreptate împotriva României, introduse la Curte în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) de către resortisanți români, în marea lor majoritate, la diferite date indicate în tabelul anexat.

2. Guvernul român („Guvernul”) a fost reprezentat de agentul guvernamental, doamna C. Brumar, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. Guvernul român a fost informat în privința tuturor cererilor în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție; de asemenea, a fost informat în privința unor cereri (nr. 37487/03, 21121/04, 13354/05 și 35547/07) în care au fost formulate capete de cerere și în temeiul art. 6 din Convenție.

4. Informate în privința dreptului lor de a depune observații scrise în temeiul art. 36 § 1 din Convenție, guvernele francez (cererile nr. 37487/03 și 7174/04) și german (cererea nr. 12838/07) nu și-au exprimat intenția de a interveni în cadrul procedurii.

5. Doamna Iulia Motoc, judecător ales să reprezinte România, s-a abținut de la judecarea cauzei (art. 28 din Regulamentul Curții). În consecință, președintele a decis să-l desemneze pe domnul Krzysztof Wojtyczek, judecătorul ales să reprezinte Polonia, drept judecător *ad-hoc* (art. 26 § 4 din Convenție și art. 29 § 1 din Regulament).

ÎN FAPT

I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

6. Lista reclamanților și detaliile relevante ale cererilor sunt prezentate în tabelul anexat.

7. Circumstanțele de fapt și de drept prezentate în cererile actuale sunt similare cu cele ale reclamanților din cauza *Străin și alții împotriva României* (cererea nr. 57001/00, pct. 5-18, CEDO 2005-VII), precum și ale reclamanților Rodan, soț și soție, din cauza *Preda și alții împotriva României* (cererea nr. 9584/02 și alte 7 cereri, pct. 35-41, 29 aprilie 2014).

Pe scurt, reclamanții au obținut hotărâri judecătorești definitive care constatau că naționalizarea de către fostul regim comunist a proprietăților acestora fusese nelegală și că nu au încetat să fie titularii legitimi ai respectivelor proprietăți. În pofida faptului că titlurile de proprietate ale acestora nu au fost contestate, reclamanții nu au putut redobânda posesia asupra proprietăților, întrucât acestea din urmă fuseseră vândute de către stat unor terțe părți. Reclamanții nu au primit compensații pentru respectivele proprietăți.

II. DREPTUL ȘI PRACTICA INTERNE RELEVANTE

8. Istoricul dreptului și practicii interne relevante în ceea ce privește recunoașterea proprietăților naționalizate în mod nelegal vândute de către stat către terțe părți a fost rezumat în hotărârile Curții în cauzele *Brumărescu împotriva României* (MC) (nr. 28342/95, pct. 34-35, CEDO 1999-VII); *Străin și alții* (citată anterior, pct. 19-23); *Maria Atanasiu și alții împotriva României* (nr. 30767/05 și 33800/06, pct. 44 și urm., 12 octombrie 2010); *Preda și alții* (citată anterior, pct. 68-74); și *Dickmann și Gion împotriva României* (nr. 10346/03 și 10893/04, pct. 52-58, 24 octombrie 2017).

ÎN DREPT

I. CU PRIVIRE LA CONEXAREA CERERILOR

9. Având în vedere obiectul similar al cererilor, Curtea consideră oportună examinarea acestora conexat, într-o singură hotărâre.

II. *LOCUS STANDI*

10. Moștenitorii unora dintre reclamanți au informat Curtea despre decesul respectivilor reclamanți, și în calitate de rude apropiate, și-au exprimat intenția de a continua procedura în locul lor. Guvernul nu a prezentat obiecții în acest sens. Având în vedere legăturile strânse de rudenie și interesele legitime ale moștenitorilor de a continua procedura, Curtea admite că moștenitorii reclamanților decedați pot continua procedura în locul lor. Prin urmare, va continua să examineze cererile respective, la solicitarea moștenitorilor (a se vedea tabelul anexat pentru detalii).

III. CU PRIVIRE LA PRETINSA ÎNCĂLCARE A ART. 1 DIN PROTOCOLUL NR. 1 LA CONVENȚIE

11. Reclamanții au susținut că imposibilitatea de a redobândi posesia proprietăților lor naționalizate în mod nelegal sau de a le fi asigurate compensații, în pofida hotărârilor care le-au recunoscut drepturile de proprietate, a constituit o încălcare a dreptului lor la respectarea bunurilor, în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, care prevede:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

A. Cu privire la admisibilitate

1. *Cererile nr. 20106/04 și 12838/07*

a) *Cererea nr. 20106/04 (Maria Magdalena Suru)*

12. În 2015, părțile au transmis informații actualizate cu privire la capetele de cerere formulate de reclamantă în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1; aceste informații arătau că, la 5 martie 2014, reclamanta a primit despăgubiri din partea autorităților interne. În special, în temeiul unei hotărâri din 19 iunie 2012 pronunțate de instanțele interne, care i-au recunoscut încă o dată dreptul la despăgubiri, reclamanta fusese invitată să aleagă două proprietăți dintr-o listă pusă la dispoziție de autorități. Reclamanta a făcut o alegere la momentul respectiv. În acest sens, Guvernul a susținut că problema ridicată de prezenta cerere a fost soluționată.

13. În observațiile sale din 12 ianuarie 2015, reclamanta a arătat că nu a putut intra în posesia proprietăților primite ca despăgubire.

14. Curtea reamintește că, în temeiul art. 37 § 1 lit. b) din Convenție, poate [...] în orice stadiu al procedurii, să hotărască scoaterea de pe rol a unei cereri

atunci când circumstanțele permit să se tragă concluzia că [...] litigiul a fost rezolvat [...]”.

15. Curtea ia notă de susținerile părților și de faptul că reclamanta a acceptat despăgubirea care i-a fost acordată la 5 martie 2014. Din dosarul cauzei, inclusiv din observațiile Guvernului din octombrie 2015 reiese că, începând cu 16 octombrie 2015, beneficiază de deplina posesie asupra celor două proprietăți primite ca despăgubire.

16. Prin urmare, Curtea apreciază că aspectul care a dus la plângerea formulată de reclamantă în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 a fost soluționat în sensul art. 37 §1 lit. b) din Convenție și că respectarea drepturilor omului, astfel cum sunt definite în Convenție și în protocoalele la aceasta, nu îi impune să continue examinarea cererii în temeiul art. 37 § 1 *in fine*. În consecință, cauza trebuie să fie scoasă de pe rol, în măsura în care se referă la acest capăt de cerere.

b) Cererea nr. 12838/07 (Michael și Iohann Ehrmann)

17. Guvernul a susținut, printre altele, că reclamantii au depus cererea de restituire în 2005 și că nu au introdus o cale de atac împotriva deciziei interne prin care li s-a respins acțiunea în despăgubiri. În consecință, Guvernul a invocat neepuizarea căilor de atac interne disponibile.

18. Reclamantii au susținut că autoritățile ar fi trebuit să soluționeze cererea lor de reparare integrală (*restitutio in integrum*) în temeiul dispozițiilor generale care reglementează proprietatea, astfel cum sunt prevăzute de Codul civil, iar nu în temeiul legilor speciale privind restituirea proprietăților naționalizate.

19. Curtea observă de la bun început că hotărârea judecătorească definitivă în cauza reclamantilor se limita la recunoașterea unui drept la despăgubire în conformitate cu legile speciale de restituire a proprietății și că, în anul 2005, reclamantii au ales să depună o cerere de restituire în conformitate cu Legea nr. 10/2001 privind restituirile. Cu toate acestea, nu au urmat cu diligență această cale de atac.

20. Având în vedere cele menționate anterior, Curtea consideră că obiecția Guvernului trebuie admisă și că acest capăt de cerere trebuie respins în temeiul art. 35 § 1 și § 4 din Convenție pentru neepuizarea căilor de atac interne.

2. Restul cererilor

21. Guvernul a susținut că reclamantii nu au epuizat căile de atac interne disponibile și/sau că aceștia nu puteau pretinde că dețin o proprietate în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, plângerile lor fiind, prin urmare, incompatibile *rationae materiae*.

22. Reclamantii au contestat aceste argumente și au susținut că mecanismul de compensare instituit prin legislația internă nu era eficient.

23. Curtea reamintește că a luat deja pe larg în considerare și a respins aceleași obiecții privind pretinsa inaplicabilitate a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție în situații identice celor din prezenta cauză (a se vedea *Străin și alții*, citată anterior, pct. 30, 31 și 38).

De asemenea, a luat deja în considerare și a respins în repetate rânduri susținerile Guvernului în ceea ce privește pretinsa eficacitate a legilor de restituire a proprietății, inclusiv Legea nr. 10/2001 și Legea nr. 165/2013, în cauze în care existau titluri de proprietate valide concurente (a se vedea *Străin și alții*, citată anterior, pct. 54-56, *Preda și alții*, citată anterior, pct. 133 și 141, și *Dickmann și Gion*, citată anterior, pct. 72 și 78).

Constată că, în cauză de față, Guvernul nu a invocat niciun fapt nou sau argument în măsură să o convingă să ajungă la o concluzie diferită cu privire la admisibilitatea acestui capăt de cerere. Obiecția Guvernului în această privință trebuie așadar respinsă.

24. De asemenea, Curtea observă că aceste capete de cerere nu sunt în mod vădit nefondate în sensul art. 35 § 3 lit. a) din Convenție și că nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, trebuie să fie declarate admisibile.

B. Cu privire la fond

25. Reclamanții au susținut că faptul că până în prezent nu au redobândit posesia bunurilor lor sau nu le-a fost oferită o despăgubire în cazul în care redobândirea posesiei nu era posibilă le-a încălcat dreptul la respectarea bunurilor.

26. Guvernul și-a reiterat obiecția privind admisibilitatea și a susținut că reclamanții ar fi trebuit să urmeze procedurile prevăzute de lege de restituire a proprietății, inclusiv Legea nr. 165/2013.

27. Curtea observă că, la fel ca în cazul reclamanților din cauza *Străin și alții*, citată anterior, și, totodată, ca în cazul doamnei și domnului Rodan din cauza *Preda și alții*, citată anterior, reclamanții din prezenta cauză au obținut hotărâri definitive care recunoșteau nelegalitatea confiscării proprietăților lor de către stat și dreptul lor de proprietate legitim cu efect retroactiv asupra respectivelor proprietăți. Aceste hotărâri nu au fost contestate sau casate până în prezent. Reclamanții nu au fost în măsură, până în prezent, să redobândească posesia proprietăților menționate în tabelul anexat sau să obțină despăgubiri pentru această lipsire de proprietate.

28. Curtea reamintește că în cauza *Preda și alții* a constatat că imposibilitatea reclamanților de a redobândi posesia proprietăților lor, în pofida hotărârilor definitive care le recunoșteau retroactiv drepturile de proprietate, a constituit o lipsire de proprietate în sensul celei de a doua teze a art. 1 primul paragraf din Protocolul nr. 1 și că o astfel de lipsire, coroborată cu lipsa totală a unei despăgubiri, le-a impus reclamanților o sarcină disproporționată și excesivă, cu încălcarea dreptului lor la respectarea

bunurilor, astfel cum este garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 (a se vedea *Preda și alții*, citată anterior, pct. 146, 148 și 49).

A reïterat constatările din cauza cea mai recentă și similară, *Dickmann și Gion*, citată anterior (pct. 103-104).

29. De asemenea, Curtea constată că Guvernul nu a prezentat niciun fapt sau argument în măsură să o convingă să ajungă la o concluzie diferită în speță. În special, Legea nr. 165/2013, care, potrivit Curții, nu oferă o cale de atac efectivă pentru situații similare celor din prezenta cauză (a se vedea *Preda și alții*, citată anterior, pct. 149, *Dickman și Gion*, citată anterior, pct. 100-102, și supra, pct. 23), nu a fost modificată în urma hotărârilor Curții susmenționate. Nici Guvernul nu a susținut că practica instanțelor interne s-a schimbat ulterior acestor hotărâri pentru a interpreta Legea nr. 165/2013 astfel încât să poată fi considerată ca oferind o cale de atac efectivă pentru reclamanții din speță.

30. Considerentele de mai sus îi sunt suficiente Curții pentru a-i permite să concluzioneze că a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

IV. CU PRIVIRE LA CELELALTE PRETINSE ÎNCĂLCĂRI ALE CONVENȚIEI

31. Toți reclamanții, cu excepția celor din cererile nr. 37487/03, 1195/04, 21121/04 și 33435/04, au formulat, de asemenea, diverse capete de cerere în temeiul art. 6 din Convenție pe care Curtea le-a examinat cu atenție. În lumina tuturor elementelor de care dispune și în măsura în care este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele invocate, Curtea constată că acestea nu indică nicio aparentă încălcare a drepturilor și a libertăților stabilite în Convenție sau în protocoalele la aceasta.

32. Rezultă că aceste capete de cerere sunt în mod vădit nefondate și trebuie respinse în conformitate cu art. 35 § 3 lit. a) și art. 35 § 4 din Convenție.

V. CU PRIVIRE LA APLICAREA ART. 41 DIN CONVENȚIE

33. Art. 41 din Convenție prevede:

„În cazul în care Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

34. Reclamanții au depus cereri de acordare a unei reparații echitabile la diferite date, în perioada 2006-2010. În 2015, au actualizat aceste cereri la solicitarea Curții.

35. Guvernul a făcut comentarii în replică la cererile inițiale și actualizate ale reclamanților de acordare a unei reparații echitabile.

36. În sprijinul cererilor și susținerilor în ceea ce privește prejudiciul material, reclamanții și Guvernul au transmis unul sau mai multe dintre următoarele documente:

a) rapoarte de expertiză realizate de experți autorizați, fie ai Ministerului Justiției sau membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor (ANEVAR), care este o asociație recunoscută de guvernul român drept asociație de interes public. Rapoartele de expertiză au estimat valoarea de piață a proprietăților pretinse după vizitarea acestora (experții reclamanților), utilizând criteriile definite de Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 9/2008, care stabilește chirii proprietăților de stat, standardele și recomandările stabilite de Asociația Națională a Evaluatorilor (ANEVAR) și Standardele Internaționale de Evaluare (IVS). Experții guvernamentali nu au vizitat proprietățile.

b) deciziile administrative în temeiul Legii nr. 165/2013 care acordă măsuri compensatorii calculate potrivit criteriilor stabilite de legea menționată sau valori estimative calculate de organele administrative competente (a se vedea art. 41 din Legea nr. 165/2013, *Preda și alții*, citată anterior, pct. 70).

c) copii ale contractelor de vânzare care indică prețul pe metru pătrat pentru proprietățile învecinate.

A. Prejudiciu material

37. Astfel cum Curtea s-a pronunțat în mai multe rânduri, o hotărâre prin care Curtea constată o încălcare impune statului pârât obligația legală de a pune capăt respectivei încălcări și de a-i repara consecințele astfel încât să restabilească pe cât posibil situația existentă înainte de încălcare [a se vedea *Iatridis împotriva Greciei* (reparație echitabilă) (MC), nr. 31107/96, pct. 32, CEDO 2000-XI, și *Guiso-Gallisay împotriva Italiei* (reparație echitabilă) (MC), nr. 58858/00, pct. 90, 22 decembrie 2009].

38. Curtea consideră că, în circumstanțele cauzei, restituirea proprietăților în discuție va pune reclamanții, pe cât posibil, într-o situație echivalentă cu cea în care s-ar fi aflat dacă nu ar fi fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1.

39. În lipsa unei asemenea restituiri din partea statului pârât, Curtea reține că acesta trebuie să plătească reclamanților, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material, o sumă corespunzătoare cu valoarea actuală a proprietăților (a se vedea *Preda și alții*, citată anterior, pct. 163).

40. În ceea ce privește suma de bani pretinsă cu titlu de foloase sau beneficii nerealizate din bunurile reclamantelor, Curtea respinge acest capăt de cerere. A acorda o sumă de bani pe această bază ar reprezenta un proces speculativ, având în vedere că foloasele obținute din deținerea proprietății depind de diverși factori [a se vedea *Buzatu împotriva României* (reparație echitabilă), nr. 34642/97, pct. 18, 27 ianuarie 2005, și *Preda și alții*, citată anterior, pct. 164)].

41. Curtea observă discrepanța dintre estimările reclamanților în privința valorii proprietăților lor și cele avansate de Guvern.

42. Având în vedere informațiile de care dispune referitoare la prețurile bunurilor imobile pe piața locală, inclusiv documentele transmise de părți, precum și jurisprudența sa consacrată privind cauze similare (a se vedea *Maria Atanasiu și alții*, citată anterior, pct. 253; *Preda și alții*, citată anterior, pct. 164; și *Dickmann și Gion*, citată anterior, pct. 113-18), Curtea consideră rezonabil și echitabil, astfel cum prevede art. 41, să acorde reclamanților sumele indicate în tabelul anexat, pentru prejudiciul material.

B. Prejudiciu moral

43. Curtea consideră că ingerința gravă în exercitarea dreptului reclamanților la respectarea bunurilor lor nu poate fi compensată în mod adecvat prin simpla constatare a unei încălcări a art. 1 din Protocolul nr. 1. Pronunțându-se în echitate, în conformitate cu art. 41 din Convenție, Curtea acordă reclamanților sumele indicate în tabelul anexat, pentru prejudiciul moral.

C. Cheltuieli de judecată

44. Unii dintre reclamanți fie nu au formulat cereri pentru rambursarea cheltuielilor de judecată, fie nu au reușit să le justifice. În consecință, Curtea nu consideră că există vreun motiv pentru a le acorda vreo sumă cu acest titlu (a se vedea tabelul anexat).

45. În ceea ce privește capetele de cerere formulate de restul reclamanților, ținând seama de documentele pe care le deține și de jurisprudența sa, Curtea consideră rezonabil să acorde sumele indicate în tabelul anexat pentru toate cheltuielile de judecată.

D. Dobânzi moratorii

46. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal, practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN UNANIMITATE, CURTEA

1. *Decide* să conexeze cererile;
2. *Decide* scoaterea de pe rol a capătului de cerere formulat în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție în cererea nr. 20106/04;
3. *Declară* capetele de cerere formulate în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 admisibile, cu excepția capătului de cerere formulat în cererea nr. 12838/07, iar restul capetelor de cerere inadmisibile;
4. *Hotărăște* că a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
5. *Hotărăște*
 - a) că statul pârât trebuie să restituie reclamanților proprietățile lor, în termen de trei luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție;
 - b) că, în lipsa unei asemenea restituiri, statul pârât trebuie să plătească reclamanților, în același termen de trei luni, sumele indicate în tabelul anexat, plus orice sumă care poate fi datorată cu titlu de impozit, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material;
 - c) că, în orice caz, statul pârât trebuie să plătească reclamanților, în același termen de trei luni, sumele indicate în tabelul anexat, plus orice sumă care poate fi datorată de reclamanți cu titlu de impozit, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral și pentru cheltuielile de judecată;
 - d) că sumele de mai sus trebuie convertite în moneda națională a statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății;
 - b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;¹

1. Rectificată la 13 iunie 2019: textul a fost:

„5. *Hotărăște*,

a) că statul pârât trebuie să plătească reclamanților, în termen de trei luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, sumele indicate în tabelul din anexă, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, sume care trebuie convertite în moneda națională a statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății;

b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;”

6. *Respinge* cererile de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere formulate de reclamanți.

Redactată în limba engleză, apoi comunicată în scris la 26 februarie 2019, în temeiul art. 77 § 2 și art. 77 § 3 din Regulamentul Curții.

Marialena Tsirli
Grefier

Ganna Yudkivska
Președinte

ANEXĂ
Lista cauzelor

Nr.	Nr. cererii și data introducerii	Numele reclamantului cetățenie data nașterii domiciliul	Reprezentat de	Identificarea proprietății	Decizia internă care a recunoscut titlul de proprietate al reclamanților	Decizia internă care confirmă validitatea titlului de proprietate al terților	Sume propuse/cerere pentru acordarea de A) despăgubiri pentru prejudiciul material și moral B) cheltuieli de judecată în euro (EUR)
1.	19788/03 23.05.2003	Ana IONESCU română n.: 27.10.1917 d.: 28.11.2012 continuată de moștenitor Adrian IANCU germană și italiană 14.02.1954 Roma	Cesare Massimo BIANCA	Apartamentul nr. 9 și cota de teren nerestituțită de 1 183 mp, situate în Strada Unirii nr. 16, Arad	Hotărâre definitivă din 10 septembrie 2001 a Curții de Apel Timișoara	Hotărâre definitivă din 10 septembrie 2001 a Curții de Apel Timișoara Hotărâre definitivă din 21 noiembrie 2002 a Curții de Apel Timișoara (apartamentul nr. 9)	207 500 (202 500 + 5 000) 2 700
2.	29240/03 28/08/2003	Rodica TĂNASE română 20/03/1947 Deva		112,20 mp din parterul clădirii situate în Strada Iuliu Maniu nr. 6 (Strada Libertății), Deva	Hotărâre definitivă din 18 martie 2003 a Curții de Apel Timișoara	Hotărâre definitivă din 18 martie 2003 a Curții de Apel Timișoara	61 900 (56 900 + 5 000) -
3.	29286/03 08/08/2003	Sandu BART română 26/04/1930 Iași		Casă și teren de 1,050 mp, situate în Calea Națională nr. 39, Ripiceni	Hotărâre definitivă din 9 iulie 2002 a Curții de Apel Suceava	Hotărâre definitivă din 9 iulie 2002 a Curții de Apel Suceava	13 570 (8 570 + 5 000)

		acționând în nume propriu și în calitatea sa de moștenitor al reclamantei Ana Bart Ana BART română n.: 06/10/1906 d.: 18/10/2004					
4.	36384/03 06/08/2003	Petru Nicolae ALBU română 15/10/1939 Sibiu Mariana Silvia ALBU română n.: 15/10/1939 d.: 03/02/2006 continuată de moștenitor Daniela ȘANDRU cetățean al Statelor Unite ale Americii 19/07/1960 Miami Traian Petru Mihăilă română 02/10/1940 Deva acționând în nume propriu și în calitate de moștenitor al reclamantei Sanda Zoe Mihăilă Ileana Viorica OANCEA română	Apartamentul nr. 3, situat în Strada Oituz nr. 3, Sibiu	Hotărâre definitivă din 3 februarie 1999 a Curții de Apel Alba Iulia	Hotărâre definitivă din 11 octombrie 2002 a Curții de Apel Alba Iulia	48 200 (43 200 + 5 000) -	

		20/03/1934 București acționând în nume propriu și în calitate de moștenitoare a reclamantei Sanda Zoe Mihăilă Sanda Zoe Mihăilă română n.: 12/04/1937 d.: 08/01/2004					
5.	37487/03 03/10/2003	Nicolae VENIAMIN franceză, română 08/04/1946 Boulogne Lascăr Veniamin franceză, română 08/04/1946 Paris	Adrian VASILIU	Clădiri și un teren de 2 337,4 mp, situate în Strada Oituz nr. 10 (fostă Strada Oituz nr. 6), Bacău	Hotărâre definitivă din 10 aprilie 2003 a Curții Supreme de Justiție	Hotărâre definitivă din 10 aprilie 2003 a Curții Supreme de Justiție	574 521 (569 521 + 5 000) -
6.	1195/04 26/11/2003	Marta BERLING română 19/07/1935 Cluj	Mikolt Krisztina KAPCZA	Apartamentul nr. 12-13 (774/2/S/XII, 774/2/S/XIII), situat în Strada Republicii nr. 34, Turda	Hotărâre definitivă din 11 martie 1998 a Judecătoriei Turda	Hotărâre definitivă din 3 iunie 2003 a Curții de Apel Brașov	77 000 (72 000 + 5 000) 3 300
7.	2676/04 24/11/2003	Ștefan NUȚĂ română 28/05/1946 Palaja	Nicoleta Tatiana Popescu	Apartamentul nr. 37, 63 mp, bl. D/3, situat în Strada Târgu Neamț nr. 18, București, sectorul 6	Hotărâre definitivă din 16 septembrie 1994 a Judecătoriei Sectorului 6 București	Hotărâre definitivă din 2 iunie 2003 a Curții de Apel București	74 300 (69 300 + 5 000) 299,43
8.	7174/04 02/12/2003	Silvia ALEVRA franceză 18/09/1940 Paris Eugenia Alevra		Casă de 232 mp și un teren de 1 400 mp, situate în Strada Nicolae Bălcescu nr. 208 (Strada Nicolae Bălcescu nr. 202 / Calea Domnească nr. 178), Târgoviște	Hotărârea definitivă din 14 noiembrie 2001 a Curții Supreme de Justiție	Hotărâre definitivă din 10 iunie 2003 a Curții de Apel Ploiești	257 000 (252 000 + 5 000) 1 800

		<p>română 26/09/1959 București</p> <p>Ioana ALEVRA română 01/03/1982 București</p> <p>Constantin ALEVRA franceză n.: 18/01/1926 d.: 28/12/2004</p> <p>continuată de moștenitor George Aurel ALEVRA română 25/01/1957 Torrance</p>					
9.	8647/04 13/01/2004	<p>Irinel Maria BĂJENARU română 04/03/1976 Oradea</p> <p>Gabriela RUSU română 14/11/1948 Oradea</p> <p>Ioana POENARU română 04/03/1976 București</p>	Gabriela RUSU	<p>Clădire și teren de 1 726 mp, situate în Strada Vânători nr. 10, Borsec;</p> <p>2 anexe la clădire și teren de 737 mp, situate în Calea Domnească nr. 210, Galați</p>	<p>Hotărâre definitivă din 15 octombrie 2003 a Curții de Apel Galați</p> <p>Decizia din 15 iulie 2005 a Primăriei Galați</p>	Hotărâre definitivă din 15 octombrie 2003 a Curții de Apel Galați	<p>111 970 (106 970 +5 000)</p> <p>2 275</p>
10.	20106/04 29/03/2004	<p>Maria-Magdalena SURU română</p>	Georgeta ANDREI TSAKIRI	Casă cu teren aferent situate în Strada Iacob Negruzzi nr. 15, București, sectorul 1	Hotărâre definitivă din 1 octombrie 2003 a Curții de Apel București	Hotărâre definitivă din 1 octombrie 2003 a Curții de Apel București	–

		30/09/1931 București					
11.	21121/04 17/03/2004	Roxana Isabella Lya GHIAȚĂ română 09/01/1936 Madrid	Mirela CHELARU	Apartament cu teren aferent, etajul 2, 141 mp, situate în Strada Atena (fostă Strada Aleea Zoe), București, sectorul 1	Hotărâre definitivă din 6 mai 1999 a Tribunalului București	Hotărâre definitivă din 21 octombrie 2003 a Curții de Apel București	126 500 (121 500 + 5 000) -
12.	33435/04 13/12/2003	Mihai Sorin RĂDULESCU română 04/01/1946 București Radu Florin RĂDULESCU română 10/09/1947 București	Mihai Sorin RĂDULESCU	Bunuri imobile situate în Strada Dr. Lister nr. 61, București (apartamentele nr. 1 și 3, cu garaj aferent și teren de 226,55 mp)	Hotărâre definitivă din 13 martie 2001 a Curții de Apel București	Hotărârea definitivă din 16 decembrie 2003 a Curții Supreme de Justiție	653 773 (648 773 + 5 000) -
13.	13354/05 23/03/2005	Eva Margareta CURTICEAN română n.: 11/04/1936 d.: 30/11/2006 continuată de moștenitor Sonia CURTICEAN română 27/03/1958 Arad		Apartamentul nr. 4 (134 mp) și apartamentul nr. 5 (84 mp), situate în Strada Filimon Sârbu nr. 5A (Strada Catedralei nr. 6), Arad	Hotărâre definitivă din 8 octombrie 1998 a Judecătoriei Arad	Hotărâre definitivă din 1 octombrie 2004 a Curții de Apel Timișoara (apartamentul nr. 5 – fostul nr. 6) Hotărâre definitivă din 25 ianuarie 2005 a Curții de Apel Timișoara (apartamentul nr. 4)	161 749 (156 749 + 5 000) -
14.	15652/05 21/04/2005	Doina Eugenia VARNA română 22/06/1927 Cluj-Napoca	Diana Alexandra ANDRAȘONI	Apartamentul nr. 13b, situat în Strada Horea nr. 4, Cluj-Napoca	Hotărâre definitivă din 29 octombrie 2004 a Curții de Apel Cluj	Hotărâre definitivă din 29 octombrie 2004 a Curții de Apel Cluj	39 000 (34 000 + 5 000) 2 175

15.	6947/07 20/12/2006	Jenica GURAN română n.: 01/02/1926 d.: 10/09/2010 continuată de moștenitori: 1) Dumitru Dan GURAN română 04/10/1956 București 2) Cristian Mihail GURAN română 08/11/1951 București Aurelia IONESCU română 23/07/1933 București	Dumitru Dan GURAN	Apartamentele nr. 4 și 5, situate în Strada Șerban Vodă nr. 224, București, sectorul 4	Hotărâre definitivă din 5 iulie 2006 a Curții de Apel București	Hotărâre definitivă din 5 iulie 2006 a Curții de Apel București	90 000 (85 000 + 5 000) –
16.	12838/07 21/02/2007	Michael EHRMANN germană 15/11/1963 Töging am Inn Iohann ERHMANN germană 22/01/1962 Töging am Inn	Cezariana Ileana BOGOS	Casă și teren de 824 mp, situate în Strada Victoriei nr. 126, Valea Lungă (CF 777/b Valea Lungă, nr topo. 272, 273)	Hotărâre din 3 octombrie 2006 a Curții de Apel Alba Iulia, recunoscând dreptul la despăgubiri	Hotărâre definitivă din 3 octombrie 2006 a Curții de Apel Alba Iulia	– –
17.	35547/07 14.08.2007	Nicolae SIMIZEANU română n.: 11.07.1940 d.: 26.04.2008		Apartament și anexă, situate în Strada Ion Lahovari nr. 83, Constanța	Hotărâre definitivă din 26 februarie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție	Hotărâre definitivă din 26 februarie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție	83 000 (78 000 + 5 000) 2 150

		continuată de moștenitori 1) Simona Maria CIOBANU română 25.04.1968 Techirghiol 2) Nina Vivance Gabriela SIMIZEANU română n.: 17.08.1946 d.: 02.06.2016 3) Radu Marius SIMIZEANU română 28.10.1969 Techirghiol					
18.	45689/07 17.07.2007	Șerban Vlad BĂRCĂNESCU română 06.07.1949 București		Apartamentul nr. 2, situat în Strada Tunari nr. 83, București, sectorul 2	Hotărâre definitivă din 13 mai 1998 a Judecătorei Sectorului 2 București	Hotărâre definitivă din 5 martie 2007 a Curții de Apel București	50 000 (45 000 + 5 000) 1 950
19.	50994/08 20.10.2008	Marin MOISE română 22.11.1951 București		Apartamentul nr. 15, situat în Strada Lutherană nr. 5, București, sectorul 1	Hotărâre definitivă din 26 mai 2008 a Curții de Apel București	Hotărâre definitivă din 26 mai 2008 a Curții de Apel București	85 000 (80 000 + 5 000) -